

Lovas István

Most már kötelező hazudni Magyarországról?

A múlt héten a "mértékadó" osztrák balliberális napilapból, a Der Standardból megtudtam, hogy Magyarországot a Fideszrel együtt a Jobbik kormányozza.

Ugyancsak a múlt héten a liberális német Frankfurter Rundschau napilapban budapesti keltezéssel megjelent, mérföld hosszú tudósításában az állt, hogy Magyarországon a hatalmi szóval bezárt SIRÁLY szórakozóhelyen gyülekező zsidó közösség tagjait még hajnalban is üldözi Orbán AVH nevű titkosrendőrsége, így érthető, amiért menekülni akarnak az országból.

Péntek délután 2 órakor felhívtam a budapesti német, majd az osztrák nagykövetséget, sajtófelelősüket kérve.

Nem azért, hogy elkövessék azt a hibát, amelybe külügyminisztériumunk beleesett, felelősségre vonva például a volt kommunista agitpropoz Angela Merkel kancellár kormányának nagykövétét (ez, szemben az említett két lap állításaival, tényközlés), amiért a német közszolgálati adó gyerekekben ültette el a Magyarországot elleni gyűlöletet. Aki persze könnyedén visszavágott, hogy egy demokráciában a kormánynak semmi köze, mi jelenik meg a médiában.

Új módszerrel próbálkoztam. Azt a kérdést akartam feltenni nekik, hogy szégyellik-e magukat, amiért hazájukban hazug a sajtó?

A német nagykövetségen kiderült, a sajtósok már dezertáltak a hétévére. Az osztrák nagykövetségen sikerült a kérdést feltenni az attól meglepett Stefan Pretterhofer, a sajtóügyekben felelős másodtitkárnak. Megkérte, elküldeném-e neki e-mailben a cikket, mert csak úgy tudna rá válaszolni. Azzal feleltem, szívesen, de, mondtam, miután felolvastam a Fidesz-Jobbik koalícióra vonatkozó mondatot, nyugodtan válaszolhat azonnal, hiszen máskülönben keddig - máig - kellene várnom a válasza. Az osztrák diplomata ígéretet tett, még aznap válaszol. Pretterhofer másodtitkár hazudott: nem válaszolt. Ami teljességgel érthető egy olyan ország képviselőjétől, amelynek hazug sajtója van.

Most térjünk vissza a Frankfurter Rundschauban Idegenül a hazában - Kultúrjelenetek Magyarországon címen megjelent cikkre. Ez azt állítja, hogy Magyarország, olyan ország, ahol 2012-ben Csurka Istvánt nevezték ki az Új Színház vezetőjének, miközben a meleg Alföldi Róbertet a Nemzeti Színház éléről elbocsájtották. Hogy a tavaly februárban elhunyt Csurkát éppen úgy nem nevezték ki az Új Színház vezetőjének, mint Alföldit nem bocsájtották el, érdektelen, ugyanis a német, az osztrák, a francia vagy a kanadai sajtónak kötelező hazudnia Magyarországról. Azaz ellentétben azzal, amit róluk a sajtó szabadságát globális értékelő amerikai Freedom House állít, ezen országok médiája nem szabad, hiszen a hazug közlés kényszere alatt áll. Ahogyan a kényszer alatt álló sajtót szabadá nyilvánító Freedom House sem szabad.

A tudósítást a Magyarországot gyalázó írásokat reklámozó hazai örömportalok egyike, az internetes galamus.hu teljes egészében lefordította. Az "ÁVH" szó kifejezésével. Meghamisítva az eredeti szöveget. A hamisítók hamisítják a hamis forrást. Amely holdudvarukat visszhangozza.

A tudósításból megtudhatjuk azt is, hogy a Fideszt zavarba hozta, amikor a székháza ellene tüntető sirályosok kekszét osztogattak: "Keksz a pártnak" - hirdeti az alcím azt a tényleges történetet, amikor Selmezi Gabriella szövívő osztogatott süteményt a demonstrálóknak, akik lányos zavarukban betörték a kormányzó párt székházának bejárati ajtaján a nehéz üveget. Igen, így félnek valójában a sirályosok Magyarországon.

Ilyen háttérrel érthető, hogy a cikk egyik megfélemlített hőse, Langer Ármín örül, amiért októberben már a szabad Berlinben járhat rabbiképzőbe. Ahol, reméli Langer, nem kell eldugnia kippját és melegségét hirdető szívánványzászlaját, ha becsöngetnek hozzá.

Csak az utcán ne tegye feje búbjára, óvjuk, mert - az általa megbízhatónak ítélt német lapok szerint - sokszor vernek meg ott, Berlinben, jarmükkével a fejükön közlekedő zsidókat.

Azt megértjük, persze, milyen félelmet gerjeszt a magyar nacionalizmus. Mint a Pestiside.hu angol nyelvű portál, amely szintén jó hírünk terjesztésén dolgozik itthonról, angol nyelven.

ByeAlex sikeres euróvíziós fellépése estéje napján, szombaton írta "előzetesben", hogy Malmőben az énekes ráállt "a totál finnugorra", amiért magyarul énekel, ami a kóros és fokozódó magyar nacionalizmus hatása.

Azon svédországi Malmőről van szó, amelyről a szabadságjogokat bátran védelmező Gates of Vienna internetes portál éppen aznap - május 18-án - mutatott be egy videót az ottani zsidók rendszeres fizikai bántalmazásáról és számukra már elviselhetlenné vált zaklatásáról, ami miatt már az utcára is alig merészkednek.

Vajon mi lenne, ha mi ávós múltú budapesti német nagykövetről cikkeznenk, vagy azt hazudnánk a francia, szlovák vagy észtr kormány összetételét soha el nem tévesztő Der Standard tárgyalgossági standardja nyomán, hogy a budapesti osztrák nagykövet személyesen ad át kenőpénzt Bajnainak?

Ami e példátlan nyugati sajtóviselkedés okait illeti, ideje lenne felhagyni saját magunk áztatásával és mentegetni a nyugati médiát. Hogy az "elszigetelt nyelvünket" nem érti. Arról a sajtóról van szó, amely kötelezően és egységesen hallgatott Gyurcsány brutális rendőrsége szemkilövő akciójáról 2006 őszén, amely tény még ma is meghatározza a volt miniszterelnökkel szemben nem csituló indulatokat. Vagy arról a sajtóról, amely szintén hallgatott a brutálisan összevert stábiális megbüntetéséről a rögtönítélő bíróságokon, köztudottan hamis vádak alapján, pártutasításra. Szóval Gyurcsányt és Bajnait mindig értették és értik, míg jobboldali kormányok idején tolmácsaik is elfelejtenek magyarul?

De hagyjunk fel más, álbátorként kimondott álokok keresésével és megtalálásával is, mint a bankok megadóztatása, a rezsicsökkentés és társaik. Egyrészt: az Orbán-kormányt a bankokat és multikat rühellő nyugati antiglobalista sajtó éppen úgy támadja, mint a liberális vagy a jobboldali. Másrészt: a nemzeti vagyon széprivatizálását végrehajtó/engedő Antall-kormányt a nyugati sajtó a maihoz hasonló hazugságokkal támadta, akár a hagyományos gazdaságot működtető első Orbán-kormányt, amikor - 2000. január 1-jén - a New York Times azt írta, a Fidesz a MIÉP-pel koalícióban kormányoz.

Ideje lenne észrevenni: a nyugati sajtó 1990 óta egyetlen esetben nem használt más "érvet" és "tényt" hazánk ellen, mint azt, amit neki az SZDSZ és utódpartjai, illetve szellemi holdudvara mond. És ez az a párt - beleértve utódpartjait - amelyet soha, egyetlen szóval nem bírál.

A La Repubblica - Olaszország legnépszerűbb országos politikai napilapja - honlapján vasárnap megjelent cikkében idézőjelben ezt a mondatot idézte a magyar miniszterelnöktől: "Angela Merkel olyan, mint Hitler, és úgy bánik hazánkkal, mint Hitler bánt, amikor lerohanta 1944-ben". Ezt adta Orbán Viktor szájába az olasz lap, miután a magyar miniszterelnök reagált a kampányoló kancellár Magyarországgal szembeni igazságtalan bírálatára. Az eredeti kijelentés így hangzott: "A németek küldtek már lovasságot Magyarországra, tankok formájában jöttek. Ne küldjenek, az a kérésünk, nem volt jó ötlet, nem vált be."

E lap éppen olyan, mint nyugati társai: szabadon engedelmeskedik annak a rá is nehezedő követelménynek, hogy Magyarországról hazudni kötelező.

Forrás: Magyar Nemzet - 2013.05.21 - 6. oldal

Bayer Zsolt:

Európa?

A régi világ régi vicce ez: a párttitkár gyereke felvételizik. Kérdés: mikor volt a második világháború? Válasz: óóó... Húszas évek? Kiváló! Jön a megyei párttitkár gyereke: mikor volt a második világháború? Hát kérem, izé, 1848? Fantasztikus! Majdnem! Jön az osztályidegen gyereke is: mikor volt a második világháború? 1939. szeptember 1-jétől 1945. május 8-ig tartott az európai hadszíntéren. A háború azonban teljesen csak szeptember 2-án Japán kapitulációjával fejeződött be. Hm... Áldozatok száma? Pontos számot nem ismerünk, az egybehangzó becslések szerint 55-60 millió ember. Hm... **Fel tudná sorolni név szerint?**

Azt hittük, ezt a viccet örökre elfelejthetjük mi, közép-európaiak, kelet-európaiak, egykoron fal mögé zártak, kisemmizettek, megaláztak és megszorítottak, akik Moszkva pa-

rancsszavára figyelve vágyakoztunk Nyugatra. S lám, most Brüsszel átvette Moszkva egykori szerepét. Mi, magyarok, éppen fel kell soroljuk a második világháború áldozatait név szerint. Persze-persze, csak képletesen...

Mi most gazdaságilag sorolunk.

Miközben mindenki más rosszabbul teljesít és rosszabb mutatókkal rendelkezik a költségvetési hiány tekintetében, egyedül nekünk üzenték meg, hogy nem leszünk kieresztve a kalitkából. Vagyis fenntartják velünk szemben a túlzottdeficit-eljárást.

2004 és 2010 között, vagyis az unióba történt belépésünk-től egészen a második Orbán-kormány felállításáig soha egyetlen pillanatra sem teljesítette az ország a bűvös három százalékos alatti hiányt. Jelzett időszakban mindvégig baloldali kormány volt hatalmon. És hat éven keresztül nem számított semmi. Az unió és a megfelelő biztosok szemet hunytak minden fe-

lett. Együtt hazudoztak a szocialista-szabaddemokrata kormányfókkal, pénzügyminiszterekkel, paríroztak nekik, elnéztek mindent és elnéztek minden felett, mert cserébe megkapták, amit akartak: igényeik és parancsai azonnali és elvtelen kiszolgálását, teljesítését. Együtt nőttek nagyra a bűnbán, együtt felelősek az ország helyzetének tragikus alakulásáért. Emlékeznek még? „Amit meg lehetett csinálni az elmúlt egy hónapban, azt megtettük. Amit az azt megelőző hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy

nehogy a választási kampány utolsó heteiben előkerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük. Ugy őriztük a titkot, hogy miközben tudtuk, és ti is tudtátok, ha el fog jönni a választási győzelem, utána nagyon neki kell állni. (...) Az isteni gondviselés, a világgazdaság pénzűbősége, meg trükkök százai, amiről nyilvánvalóan nektek nem kell tudnotok, segítette, hogy ezt túléljük.” Igen, és az egész mögött ott hazudik, fedez, ocsmánykodik Almunia pénzügyi biztos. Gyurcsány haverja.

Magyarország 2010 óta évről évre teljesíti az előírt hiány-célt. Az unió haszontalan idiotái, elvtelen, ostoba, léhűtő tinta-nyalói pedig évről évre azt jósolják, hogy ez nem fog sikerülni. Általános tapasztalat: ha baloldali kormány van hatalmon, az unió mindig egy-két százalékot „téved” negatív irányba, vagyis ennyivel jósol kisebb hiányt, mint ami végül realizálódik. S fordítva: jobboldali kormányzás idején ugyanezt teszi, csak éppen fordítva. Erre még emlékeznek? „Politikailag ilyen ... olyan nyomással – Feri telefonjával – el lehetett intézni, hogy Almunia és munkatársai megadták azt az esélyt, hogy szeptember elsejéig lehet kiegészíteni a konvergenciaprogramot. ... Almunia nem cáfolta az esetleges budapesti nyomásgyakorlást. Kitérő választ adott, hogy vajon a szocialista összetartás nevében cselekedett-e, amikor fél éves haladékot biztosított a magyar kormánynak az új konvergenciaprogram elkészítésére, elősegítve azt, hogy a választópolgárok a kampány során ne ismerhessék meg az ország valós gazdasági és pénzügyi helyzetét. Erdemes felidézni: a szocialisták akkor 4,6 %-os hiányról beszéltek, ami valójában, mint az a választások után kiderült, meghaladta a 9 %-ot.”

Es most megszorolnak bennünket: vagy megszorításokat vezetünk be vagy minden erőfeszítésünk ellenére bennmaradunk a túlzottdeficit-eljárásban. S mindezt póre politikai alapon. Ugyanolyan póre politikai alapon, ahogy az elvtársainknak elnéztek mindent. Ezért aztán zárolhatjuk a költségvetési intézmények pénzeit, és felfüggeszthetjük az állami beruházások finanszírozását. Leállhatnak a nagy építkezések (stadionok, Kosuth tér), s ezáltal elvesznek munkahelyek. S a megszorítások kikényszerítésével párhuzamosan ugyanez az unió hangosan követeli a növekedést és a gazdaság élénkítését.

Sokáig és sokszor nehéz volt szeretni az uniót. Mostantól lehetetlen. Képmutató, hazug, álságos, velejéig korrupt, senki által semmire fel nem hatalmazott, soha, senki által nem legitimált banda. Tavares első betűjével az utolsóig hazugságokat összehordó jelentéstervezete például azt kéri számon a kormánynon, hogy az új alkotmány mögött nincs széles társadalmi egyeztetés. Aha... És az unió alkotmánya meg a lisszaboni szerződés mögött milyen széles társadalmi egyeztetés van, tavares Tavares? Ugyanolyan, mint mögöttetek, elvtársak: semmilyen!

Forrás: Magyar Hírlap, 2013. május 11.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffer György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: EI-KIA, 520100 Sf. Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf. Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.